

РЕШЕНИЕ

№ 2324

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря ДИАНА АЛ. И.А
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Гражданско дело
№ 20211110142776 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, уточнена с молба от 31.01.2022 г. и 22.07.2022 г., депозирана от ЕТ „.....“ чрез синдика Й. К. К., с предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл.441 ГПК вр. чл.74 ал.1 ЗЧСИ, вр. с чл.45 ал.1 ЗЗД и чл.86 ал.1 ЗЗД срещу ЧСИ М. Б., БУЛСТАТ ....., рег.№ ..... при КЧСИ и район на действие СГС да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата в размер на 194,90 лв., разпределена на основание ТТР към ЗЧСИ като такси и разноски по изп.д.№2015.....0406734 по описа на ЧСИ М. Б. и сумата в размер на 500 лв., обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на преведена на 11.03.2016 г. по сметка на вискателя по изпълнителното дело „Юробанк България“ АД сума в размер на 500 лв., с която били погасени частично разноски по изпълнителния лист от 28.05.2014 г., ведно със законната лихва от завеждане на иска до плащането. Ищецът претендира и сумата в размер на 263,43 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата от 500 лв. за периода от 10.05.2016 г. до 21.07.2021 г.

Ищецът поддържа, че с влязло в сила на 26.03.2014 г. решение №409/13.03.2014 г. по т.д.№4914/2013 г. по описа на СГС, VI-12 състав е открито производство по несъстоятелност на ищеца ЕТ, с начална дата на неплатежоспособността 31.07.2013 г. Решението било вписано в ТР на 18.03.2014 г., като производството по несъстоятелност било спряно. На 28.05.2014 г. „Юробанк България“ АД се снабдил с изпълнителен лист срещу ..... за сумите в размер на 21238,05 евро главница по договор за банков кредит №НЛ ..... г., ведно със законна лихва за периода от 08.05.2014 г. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 454,08 евро за периода от 17.02.2012 г. до 07.05.2014 г., сумата от 83,07 евро такса за периода от 15.01.2010 г. до 07.05.2014 г. и 2254,36 лева разноски по делото, от

които 851,77 лв. за държавна такса и 1402,59 лв. възнаграждение на адвокат. Въз основа на процесния изпълнителен лист било образувано изп.д.№2015.....0406734 по описа на ЧСИ М. Б.. Поддържа, че на 11.03.2016 г. ЧСИ превел в полза на вискателя сумата от 500 лв., съотнесена за погасяване на присъдените разноси по изпълнителния лист, и разпределил за себе си сумата от 194,90 лв. за такси и разноси по ТТР към ЗЧСИ, което довело до имуществени вреди за ищеца. На 31.03.2016 г. синдикът уведомил ЧСИ, че следва да спре изпълнителното дело, тъй като имотите и вземанията на ..... били част от масата на несъстоятелността на ЕТ. Моли за уважаване на исквете, като претендира и сторените разноси.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника, в който предявеният иск се оспорва като неоснователен и недоказан. Поддържа, че при откриване на производство по несъстоятелност за физическото лице в качеството му на такова, а единствената последица е от гледна точка на обема права, който се включва в масата на несъстоятелността и от което имущество кредиторите на търговеца могат да се удовлетворят. Това са само кредиторите на търговеца, не и на физическото лице, като само задължения, които физическото лице в качеството си на едноличен търговец е натрупало, могат да бъдат погасени в производството по несъстоятелност. Поддържа, че по изпълнителното дело били събрани и разпределени вземани, присъдени в полза на кредитора „Юробанк България“ АД по силата на заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, издадена срещу физическото лице ....., а не срещу длъжника в производството по несъстоятелност, който бил едноличния търговец. В допълнение се твърди, че по изпълнителното дело са постъпвали суми от доброволни вноски на трето лице, приобретател на имот, прехвърлен от длъжницата на 21.08.2013 г. Оспорва по изпълнителното дело да са извършени незаконосъобразни действия, вследствие на които за ищеца да са настъпили твърдените имуществени вреди. Алтернативно оспорва исквете като завишени по размер. Моли за отхвърляне на исквете. Претендира разноси.

Третото лице – помагач на страната на ответника- „ЗД Евроинс“ АД, заявява становище за неоснователност на исквете. При условията на евентуалност навежда доводи за изтекла погасителна давност. Моли за отхвърляне на исквете.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска по чл.441 ГПК вр. чл.74 ал.1 ЗЧСИ, във връзка с чл.45 ал.1 ЗЗД:

Отговорността на частните съдебни изпълнители за причинени на страните в изпълнителното производство или на трети лица вреди е уредена в разпоредбата на чл.441 ГПК, съответно на чл.74 ЗЧСИ. Съгласно ал.1 на чл.441 ГПК частният съдебен изпълнител отговаря при условията на чл.45 ЗЗД за вредите, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение, а съгласно чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ частният съдебен изпълнител отговаря за вредите, които неправомерно е причинил при изпълнение на своята дейност.

Между страните не се спори и от приетия препис от изп.д.№2015.....0406734 се установява, че същото е образувано на 24.07.2015 г. по искане на „Юробанк България“ АД въз основа на изпълнителен лист, издаден по гр.д.№24149/2014 г. по описа на СРС, 118 състав, за сумите в размер на 21238,05 евро главница по договор за банков кредит №НЛ ..... г., ведно със законна лихва за периода от 08.05.2014 г. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 454,08 евро за периода от 17.02.2012 г. до 07.05.2014 г., сумата от 83,07 евро такса за периода от 15.01.2010 г. до 07.05.2014 г. и 2254,36 лева разноски по делото, от които 851,77 лв. за държавна такса и 1402,59 лв. възнаграждение на адвокат.

Не се спори и от представените по делото доказателства се установява, че с влязло в сила на 26.03.2014 г. решение №409/13.03.2014 г. по т.д.№4914/2013 г. по описа на СГС, VI-12 състав е открито производство по несъстоятелност по отношение на ЕТ ..... с начална дата на неплатежоспособността 31.07.2013 г. Решението е вписано в ТР на 18.03.2014 г. С решение № 1075 от 18.06.2016 г. длъжникът е лишен от правото да управлява и да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността и е постановена обща възбрана и запор върху имуществото на длъжника. С решение № 739 от 27.05.2020г. производството по несъстоятелност по отношение на ЕТ „.....“ е било спряно, а с решение № 260761 от 17.05.2021 г. същото е възобновено и към момента е висящо.

С доклада по делото, обявен за окончателен в проведеното на 02.11.2022 г. открито съдебно заседание без възражения от страните, на основание чл.146 ал.1 т.3 и т.4 ГПК съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото обстоятелството, че сумата в размер на 194,60 лв. е разпределена на основание ТТР към ЗЧСИ като такси и разноски по изп.д.№2015.....0406734 по описа на ЧСИ М. Б., с взыскател „Юробанк България“ АД и длъжник .....акто и че сумата в размер на 500 лв., постъпила по сметка на ЧСИ на 10.03.2016 г., е била преведена на 11.03.2016 г. по сметка на взыскателя по изпълнителното дело- „Юробанк България“ АД.

В случая е открито производство по несъстоятелност срещу едноличен търговец. Съгласно чл.56 ТЗ едноличният търговец е дееспособно физическо лице с местожителство в страната, което се е регистрирало като такова. В правния мир не възниква нов правен субект, правният субект съществува преди това и това е физическото лице, тъй като регистрацията няма конститутивно действие по отношение правоспособността и дееспособността на търговеца, а само – декларативно действие. Безспорно прието в доктрината е, че признаването на търговско качество на едно физическо лице разширява неговата правоспособност, като му дава възможност да бъде страна и по правоотношения и в търговското право, но не води до възникване на нов правен субект. Едноличният търговец продължава да бъде физическо лице, като за всички свои задължения, независимо дали са възникнали от упражняване на търговската му дейност или от други отношения, той отговаря с едно и също свое имущество. Затова и при заличаване на ЕТ от търговския регистър не се извършва ликвидация по смисъла на чл.266 и следващите ТЗ. Безпротиворечиво в практиката е решен и въпросът за това, че всеки един едноличен търговец, като носител едновременно и на търговски, и на граждански права и задължения,

винаги отговаря с едно и също свое имущество по задълженията, придобити в резултат от упражняване на търговската си дейност, както и по всякакви други имуществени отношения, в които той влиза в частния си живот /така решение № 80/26.07.2012 г. на ВКС по т.д. № 287/2011 г., I т.о., решение № 437/17.01.2012 г. на ВКС, по гр.д. № 70/2011 г., III г.о. и др./. ЕТ като физическо лице, извършващо търговска дейност, носи отговорност за задълженията си с цялото си имущество, независимо дали е част от предприятието на ЕТ, дали е лично имущество, или е имущество СИО. Неограничената отговорност на собственика на предприятие, организирано под форма на едноличен търговец, намира съответно отражение в уредбата на последиците от обявяването на търговската му несъстоятелност. Универсалното производство, предназначено да удовлетвори по справедливост всички кредитори на длъжника /чл. 607, ал. 1 ТЗ/, обхваща цялото имущество, с което задълженият субект /в случая физическото лице, регистрирало търговско предприятие/, обезпечава задълженията си /арг. от чл. 133 ЗЗД/. Извън формираната при откриване на производството по несъстоятелност маса на несъстоятелността остават само права, които не могат да бъдат принудително отчуждавани поради естеството си /строго лични, непрехвърлими или неимуществени права/ или по силата на специално законово правило /чл. 614, ал. 4 и сл. ТЗ/. Всички секвестрируеми активи, притежавани от длъжника, независимо дали са били предназначени за търговията /заприходени в баланса на предприятието/ или не, попадат в обхвата на масата на несъстоятелността и са предмет на универсално принудително изпълнение /арг. от чл. 614, ал. 2 ТЗ, изрично посочващ и вещите, съпритежавани в съпругеска общност от търговеца, автоматично прекратена по чл.27 ал.5 СК/.

Отговорността на частния съдебен изпълнител за причинените от него при изпълнение на дейността му вреди е уредена като деликтна такава. Затова, за да възникне същата, е необходимо да са налице предвидените в закона предпоставки за това, а именно неправомерно действие или бездействие на съдебния изпълнител, причинени вреди и причинна връзка между тези вреди и действието или бездействието. Действието на съдебния изпълнител ще бъде неправомерно в случай, когато то е предприето въпреки нормативната забрана за извършването му или въпреки това, че не са се налице необходимите за извършването му предпоставки. Бездействието му пък ще бъде противоправно, когато не се предприема действие, което следва да бъде извършено по силата на правна норма или въпреки направеното от съответната страна искане за това, макар и да са налице предвидените в закона предпоставки за извършване на действието.

В конкретния казус съдът счита, че не са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки за ангажиране отговорността на ответника. ЧСИ не е спазил разпоредбата на чл.638 ал.1 ТЗ, която има императивен характер и е насочена към запазване на имуществото на обявения в несъстоятелност длъжник с оглед протичането на универсално принудително изпълнение с участието на всички негови кредитори. Поради това и съдебният изпълнител е длъжен да се съобрази с тази разпоредба. От представените доказателства обаче-финансова рекапитулация и извлечение от банкови сметки /л.173-175 от изпълнителното дело/ се

установява, че процесната сума в размер на 500 лв., постъпила по сметка на ЧСИ на 10.03.2016 г. и преведена на 11.03.2016 г. на вискателя по изпълнителното дело- „Юробанк България“ АД, е постъпила чрез банков превод с посочено основание „по изпълнително дело 2015.....0406734 ....., по сметката на ЧСИ от трето по делото лице- ..... посочена като наредител, като сумата в размер на 194,90 лв. е била разпределена на основание ТТР към ЗЧСИ като такси. От представения препис от изпълнително дело е видно, че процесната сума 500 лв. не е заплатена от длъжницата, нито е постъпила по сметката на ЧСИ в резултат на събрани вземания на ..... или от осребряване на нейно имущество, а е заплатена от трето лице- ..... респ. представлява имущество извън масата на несъстоятелността. На фона на горното съдът приема, че с действията си ЧСИ не е причинил вреда на ищеца, поради което и предявените иски са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

По иска по чл.422 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

С оглед изложеното и предвид изводите, до които съдът достигна за неоснователност на главния иск, следва да бъде отхвърлен и съединеният с него акцесорен иск за установяване дължимостта на лихви за забава върху главните вземания на ищеца, изтекли от датата на забавата по всяко от тях, доколкото акцесорния характер на вземането за лихва следва съдбата на главното задължение и неоснователността на претенцията за същото, води до неоснователност на съответстващото му акцесорно вземане за лихва.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл.78 ал.3 ГПК в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 410 лв. за адвокатско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК вр. чл. 620, ал. 5 ТЗ ищецът ЕТ „.....“ чрез синдика Й. К. К. следва да бъде осъден да заплати в полза на Софийски районен съд сумата в размер на 100 лв., представляваща държавна такса за предявяване на иска.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ЕТ „.....“ чрез синдика Й. К. К. срещу ЧСИ М. Б., БУЛСТАТ ....., рег.№ ..... при КЧСИ и район на действие СГС иски по чл.441 ГПК вр. чл.74 ал.1 ЗЧСИ, вр. с чл.45 ал.1 ЗЗД за сумите както следва: сумата в размер на **194,90 лева**, разпределена на основание ТТР към ЗЧСИ като такси и разноски по изп.д. №2015.....0406734 по описа на ЧСИ М. Б. рег.№ ..... при КЧСИ и район на действие СГС и сумата в размер на **500 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на преведена на 11.03.2016 г. по сметка на вискателя „Юробанк България“ АД по изп.д.№2015.....0406734 по описа на ЧСИ М. Б., рег.№ ..... при КЧСИ и район на действие СГС, с която били погасени частично разноски по изпълнителен лист от

28.05.2014 г., издаден по гр.д.№24149/2014 г. по описа на СРС, 118 състав, **както и** иска по чл.86 ал.1 ЗЗД, за сумата в размер на **263,43 лева**, представляваща законна лихва за забава върху главницата от 500 лв. за периода от 10.05.2016 г. до 21.07.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК ЕТ „..... **ДА ЗАПЛАТИ** на ЧСИ М. Б., БУЛСТАТ ....., рег.№ ..... при КЧСИ и район на действие СГС сумата от **410 лева** разноси по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, вр. чл. 620, ал. 5 ТЗ ЕТ „..... **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски районен съд сумата в размер на **100 лева**, представляваща държавна такса за предявяване на иска.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника- „ЗД Евроинс“ АД.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____